

SZEGEDI HIRADÓ.

91-ik szám.

Vasárnap, öszütő (november) II-én 1860.

Második évfolyam.

Megjelenik:

Hetenkint kétszer, csütörtökön és vasárnap reggel.

Szerkesztői iroda:

Szentháruzságtúra, Geislerlelé ház, 872. szám, bővő a kéziratok bérmentve utasítandók.

Kiadóhivatal:

Burger Zsigmond könyvkereskedése.

Előfizetési feltételek.

Szegeden hazhozordással: Egész évre 6 frt, — félre 3 frt, — évnegyedre 1 frt 60 kr. osztr. ért.

Videkre postán: Egész évre 8 frt, — félre 4 frt, — évnegyedre 2 frt, osztr. ért.

Egyes szám ára 8 ujkr.

Hirdetések:

Az öthasasos peitisor egyezri hirdetésnél 7 ujkr kétszerinél 6 ujkr, többszörinél 5 ujkr. Bélyegdi minden egyes beíratást 30 ujkr. A nyílttérben a háromhasasos peitisor ígta tási díja 20 ujkr.

Az előfizetési pénzek és hirdetések Burger Zsigmond könyvkereskedéséhez címezendők.

Olvasóinkhoz!

Ha valaha, úgy most, meggyeéletünk kilátásban lévő föltámadásával, van szükségünk sajtóközlönyre, mely alkotmányos életünk érveit az édes szép hon minden vidékére vigye, mely a jogos többség véleményének nyilvánítója, nézeteinek, akaratának, kívánalmainak védője legyen.

A „Szegedi Híradó“ mindent elkövetend, hogy eddigi irányán haladva, a fönkitett celnak kötelességszerűleg megfeleljen; de hogy ezt tehessen, nagyobb pártolásra van szüksége, mint milyenben eddig részesül.

Azon tisztelt honfiak kedvéért, kik lapunk támogatásához még ez évben járulni szándékoznak, ezenel kéthavi előfizetést nyitunk öszütő elejétől az év végeig 1 frt 40 krajával.

Nem szívesen hinnők, hogy Csongrád-megye s a közel vidék közönsége most hagynd cserben a lapot, midőn annak pártolásra s igazságos szent ügyünknek a lapra legnagyobb szüksége leszen.

A „Szegedi Híradó“ szerkesztősege.

Alföldi viszonyok.

Gazdasági egyleti közlöny.

A csongrádmegeyi gazdasági egyletnek 1860. évi öszütő 5-én tartott választmányi ülésének jegyzőkönyve.

1. Az öszűhő 8-án tartott választmányi ülés jegyzőkönyve fölolvastatván, következő meggyezésekre és indítványokra szolgáltatót alkalmat.

Kempelen Győző egyleti titkár köszönetet mond az egyleti választmányának azon bizalomért és gondosságért, melyvel akaratán kívül eső távullete alatt iránta viseltetett. Kijelenté, hogy bával és elismeréssel tartózik az egyletnek és különösen választmányának mint egyleti tag azon közbizalomért, melyel az egylet oly lényeges teendőit, minők a titkári, továbbra is rábízni szíveskedett; köszönetet mondott mint ember és családlapa azon gondosságért, melyet a választmány a ki nem derített és semmi esetben sem várt összeg megszavazása által szonora helyzetében iránta tanúsított, s ezáltal őt a gondok legnyolysjától fölmentet; köszönetet szavazott mint hazafi azon elismerésért, melyben a választmány ilyszeri eljárása részesít s mely buzdítással szolgált mindazoknak, kik a jog, az igazság és becsületesség mellett akár szóval akár tóllal harca kelnek. Befejtésül kívánja, hogy az egylet, mely végmegalakulását így nemes tettel szentesíté, a mege gazdaszatának s hon küldgyének javára megszámlálhatlan évek során azon üdvös téren, melyre lépett, virágozzék és működök.

(A köszönetnyilvánítást az egyletre mondott hasány éljenek követték.)

2. Ugyan Kempelen Győző egyleti titkár kötelességének tartotta Tarnay Rudolf választmányi tagnak, ki távulté alatt a titkári teendőkét helyette végezni szíveskedett, baráti és hazafii köszönetét kifejezni.

3. A részvénydíjak befizetését illetőleg indítványba hozatott, hogy azok Szegeden az egyleti szolgálat minden egyes tagtól beszédessenek, a vidéki városokban pedig egyes egyleti tag bizasék meg azok behajtásával.

(Az indítvány elfogadtatván, a vidéki városokban és helyeken pénztárnok ur indítványára következő egyleti tagok bizattak meg: Szentesen Dobray Sándor, Csongrádon Eder István, Vásárhelyen Kovács Ferenc, Dorozsmán Balajthy Vendel, Szegedre Temesváry Antal, Mindszenten Tóth István, Makón Dedinszky József, Mágoson Marvoszky Ádám, Derekegyháza Preiszler László, Felegyházán Keserű Máttyás, Orosházán Balás Mihály.)

4. Indítványba hozatott, hogy minden egyleti tag fölcsóltassék nyilatkozatra, akár-e és minő összeggel az alapító tagok sorába lépni, s ha majd alapítványaitak lefizetendők, határozatassék el, ez összegek miként leszen kezelve.

(Az elnökség nyilvánosan fölcsóltatandja ez egylet közlönyében az egyleti tagokat, hogy ebbeli nyilatkozataikat a titkárnak mielőbb beküldeni szíveskedjenek; a pénz az alapszabályok értelmében lévén kezelendők.)

5. A titkár indítványozza, hogy az egyleti közlönyben megjelenendő jegyzőkönyvek minden hazai testvérelyettell anélkül is közlőndők lévén, ezt az egylet legutolsóban egy eszközölheti, ha az illető lapszámkokból egyegy példányt minden testvérelyetnek megküldi.

(Az indítvány elfogadtatott.)

6. A Ronay János alelnök és mások által öszszelállított szakosztályi tervezetek fölolvastatván, indítványba hozatott, hogy minden választmányi tag nyilatkozatra szóltatassék föl, melyik szakosztályban kíván és képes az egylet céljait tehetése szerint előmozdítani. Az eszerént alakult szakosztályok maguk választandják elnökeiket és jegyzőiket. Az indítványok további folytatában minden ajánlkozó szakosztályi tagnak kötelességévé teendő, hogy a magára vállalt munkának mindenkor készséggel megfelelni törekedjék, s egyzersimint kijelentend, hogy többszöri okadatolalan elmaradás után minden íti szakosztályi tag kötelességmulasztásért jegyzőkönyvileg leszen megrovandó.

(Az indítvány, mely egészen az alapszabályok 53 ik pontján alapszik, általános helyesléssel fogadtatván, következő szakosztályok állítattak föl.

I. Államgazdaszat.

II. Földművelés.

III. Állattenyésztés.

IV. Kertészet, méhészet, selyem- és fatenyésztés.

V. Gazdasági gépészet és építészet.

VI. A mege gazdaszatának általános állaprajzi ismertetése és gazdasági ismeretek terjesztése.

E szakosztályok az egylet közlönyében kihirdetettván, a választmányi tagok mielőbb nyilatkozatra fölhirandók, nyilatkozataikat a titkárhoz lévén intézendők.)

7. Elnök gróf ur méltányossági szempontból indítványba hozza, hogy miután eddig minden gyűlés Szegeden tartottott, hol a mege egyéb helyeiről nem kevés áldozattal a választmányi és egyleti tagok mindig szép számmal megjelentek, a jövő hó 10-én tervezett választmányi ülés Vásárhelyen tartassék meg.

(Az indítvány elfogadtatván, a jövő választmányi ülés t. é. telelő 10-én Vásárhelyre leszen hirdetendő annálkább, mert e népes szomszéd város jelenlegi polgármestere, egyik ottani választmányi tag nyilatkozta szerint a nép által választatván, mint a község jogos és törvényes hivatalnok a egyletnek ügyét bizonynyal nem csak támogatni fogja, hanem azon előzetkénységgel és jóakarattal leszen iránta, melyvel a gazdasági egyletek, kivált napjainkban, nem mindenütt találkoznak. Ezen választmányi ülés tárgyai leszenek a szakosztályok végleges szervezése és egyéb, teendő indítványok.)

8. Bércy Antal alelnök jelenti, hogy Maygráber Ágoston ideiglenes pénztárnok az utóbbi választmányi ülés határozata nyomán a pénztári készletet Zsótér Antal megválasztott pénztárnoknak átadta.

A pénztári számadás szerint

jövedelem volt 1255 frt.

Kiadás 661 frt 28 kr.

Maradt a pénztárban 593 frt 72 kr.

Indítványba hozatott, hogy Maygráber Ágoston választmányi tagnak a pénztár díjtalan kezelésével hozott honfui áldozatért jegyzőkönyvi elismerés szavazzassék.

(Az indítvány elfogadtatván, Maygráber Ágostonnak köszönetet szavaz az egylet s ennek fogalmazásával a titkár bizza meg.)

9. A f. é. öszűhő 10-én Szentesen tartott számtársversenyről szóló jegyzőkönyv fölolvastatván — (helyesletett.)

10. Fölolvastatott Szabó Ferenc szentesi tanítónak a reformata egyház temetőtőlken levő gyümölcsfánvédőjéről szóló leírás és a benne lévő csemeték jegyzéke.

(Az egylet bírálválasztmányai a szentesi számtársverseny alkalmával a fánvédőle jelességéről meggyőződván, annak jegyzőkönyvi ajánlását határozza a választmány.)

11. A szolnoki gazdasági egylet elnöksége tudatja, hogy nevezett egylet gróf Károlyi Sándort, hazafii érdemei elismerése, továbbá tisztelete és ragaszkodása nyilvánítása fejében, tiszteleti taggá nevezé.

(A választmány elnökének e megiszteltetését örömmel fogadván, a legközelebbi közgyűlés elé terjesztend azon indítványt, hogy a szolnoki egylet érdeműs elnöke, gróf Szapáry Gyula a csongrádi egylet tiszteleti tagjává nevezessék.)

12. Elnök gróf ur indítványozza, hogy a csongrádi egylet a szolnokival a testvériség szorosabb viszonságába lépjen olyképen, hogy egyik egylet választmányi tagja följososítva legyen a másiknak üléseiben bármikor résztvenni.

(Az indítvány általánosan helyesletettván, a szolnoki egylet elnökségének tudomására hozandó.)

11. A titkár Breiczah Armin és Ikerváry Antal új egyleti tagokat bejelenti.

(Beigtattattak.)

Kelt Szegeden, 1860. évi öszütő 5-én.

Jegyzette: Gróf Károlyi Sándor, Kempelen Győző, egyleti elnök, egyleti titkár. Maygráber Ágoston, v. tag, Tarnay Rudolf, v. tag.

Tárogató.

Szegedi séták.

XVI.

Semmi sem állandó a nagy világban. — A „kutyának“, tulajdonképen kanikula elhunlt — s attól nem később, a től bekopogtatott már hozzánk — mindenki egyezszik magát fával — de nem mogyorófával, mert az ugylisszik kijön a divatból, hanem fűtőfával jól ellátni. Találkozik ugyan olyan ember is, kinek minden fűtés nélkül is melege leszen. Az onnan van, mivel eddig örökké fűtéssel foglalkozott. Először ugyanis fával fűtött: később Isten annyira fölítte a dolgát, hogy fa nélkül is befűtött embertársának — és most az egy fajta embernek leszen melege — már észre is lehet némely egyéniségen venni, hogy le van forrízva.

Oly hideg napjaink is járnak, hogy az álló vizek befagytak; — hanem azért óatosak legynék és ne hagyjuk magunkat jégre vezetetni, — mert orra bukhatunk; a bukás pedig csak oly emberekre hasznos, kik hamisan vagy kétszáz ezer forinttal buknak.

Az első hó, mint az első szerelem, ritkán szokott tartós lenni; az idei első havat már látjuk s így azon helyzetre jutottunk, hogy nem sok jót várhatunk felőlről — a háztetőkről, kevés háznak lévén csurgója, az olvadó hó hideg cseppei a sétáló nya-

kába hullanak, az pedig nem a legkellemesebb mulatságok közé tartozik.

Bizony ideje lenne, ha legalább a belvárosi házúrak házaikra csurgót készítenének. Nem csak maguk és mások kényelmére szolgálna, hanem házaikra nézve is hasznos lenne, mivel a csurgón a víz tovább folya és nem esőpöng a falak közé, mialatt a falak vedvessége is eltávolítanék, s az utcán a ház előtt járókelő nép sem jönne azon kellemetlen helyzetbe, hogy minduntalan a nyaka közé kap valamin, midőn ugyis elég van a hátán, csak azt győző cipelni.

A folsóvárosi kis-tiszta nem a legjobb illattal kedveskedik a partján lakóknak. Mintán a kistiszta-ból a víz kiereszteték, találkoztak oly házúrak is, kik csatornákat oda vezettek talán csak azért, hogy a kistiszta medrében legyen valami; de ezt szépen megköszönik az ott lakók, kik jobb szeretnék, ha azon jó urak csatornáikat máshová és ne ablakaik elé illesztenék, mert ők legkevésbé előszeretettel sem viseltetnek az aféle illat iránt.

A széchenyitér föltöltéséhez hozzáfogtak s erősen dolgoznak rajta, hogy nagy nevének és rendeltetésének megfelelően. Senki sem fog annak örülni, mint azon jó gazdasszonyok, kik eddig kénytelenek valának tédőreg sárban uszárkálni, ha a mindennapi szükséges élelmet megvásárolni akarták.

De nem ártana egyszerűsíteni a kofákat is rendben tartani; nem igen mulatságos azokat reggelintek nézni, hogy mitől visznek végezh, — ha egy tanyai kocsyi gyűlölettel a tér felé közele, mint a sáskasereg rohanják meg a kocsit, s a rajta lévő gyűlöletes erőszakkal lekaják, úgy hogy a kocsis csak annak örülhet, ha fejtől sőt tőknél nem nézik a kocsarakkal együtt le nem rántják.

Megőrténik az is, hogy a kofák egyrés hája hája kapnak s ily alkalommal aztán minő épületes kifakadásokat hallhatni az erkölcsiesség rovására s minden jóval érzelm botrányára, távol sem elom leírni, de igen is az illettó hatóságok figyelmébe, melynek az illető botrányokról a közönséget megővni kötelességei közé tartozik.

Kemény.

A szegedi kaszinóegylet holnap délután 3 órakor tartja közgyűlését. Az egylet nyílt három évre alakulván, az eddigi husz választmányi tag lelépett s eszerint az egylet tisztviselését úgy mint az összes választmány újra választandó. A lelépett választmány nem mindenben intézkedett úgy, mint a hazafii érzelmen alapuló közvélemény kívánta; csak az augszburgi kofa visszaváltását tárgyzó indítvány s annak bár csekélyszáma pártolt, Kazinyé szobrának visszatartását, a terekek nem rémregény megvalósztatását kell említenek, hogy fölszólalásnak méltóságait bizonyítsuk. Ha szeretett polgártársaink megfontolják, hogy az olvasóegyletnek, különösen napjainkban, a kellemes időtöltésnél nemesebb feladatot kell kitűzni magunknak; ha megmondják, hogy az olvasóegyletek tulajdonképi célja a társalmi műveltség, a tisztább nézetek s a honfii nemesebb és megasztalabb érzelmet terjesztésében rejlik, úgy bizonyánlyan összesen és egyenként sietni fognak a honpái választásra és minden elkövetni, hogy választásunk oly férfiakra essék, kiknél az említett hazafii kötelességek teljesítéséről biztosítva legyenek. Kérve kérjük a részvevőket, hogy a kaszinó ügyében elmondott e nézetkinyilvánítás tömeges megjelenésük által sulyt adjanak; azok pedig, kik olvasóegyletünköt bármilyen okból eddig távol tartottak maguktól, hozzájárulásuk által a kijelölt szent célra szükséges erőket szaporítsák.

Többektől azan megjegyzést hallottuk, hogy lapunkban az a jegy nagyon szembántó, hogy nyílt eleget megparagrafiztak bennünk az utolsó évezredben; jó volna őt kegyelmén tudni. Mi ez ohajtat méltányosnak találjuk, mintán mi magunk is elég érzékeny tapasztaltuk, hogy nagyon is túl voltunk tömve paragrafusokkal, mik vértünkkel megfellestetn nemleges rokonszenvi viszonyban állottak. Mi ugyan egybisszik, hogy ami sünk sokkal ártatlanabb kedélyt volt, minthogy rossz vért akar volna csinálni; azonban nem szeretnénk senkinek sem kellemtelen lenni, anakokáért — hogy jó példával is menjünk előre — cenzell megszüntetjük; a paragrafust és a sokkal korszerűbb Mars hadisten jéggyelv cseréljük ki. B. Jani ezt megtudván, este már azt dalolta, hogy:

Kitették a paragrafust,
Naci komám, húzd rá a tust!

A szegedi lelkes kisdödvőegylet f. hó 22-én, a színházi helyiségben, a kisdödvő-intézetek alapítókéjének gyarapítására, jótékonytánevigalmat rendezend. Belepti-díj: földszinti páholy 5 frt, emeleti 4 frt, földszinti bemenet 1 frt. Páholykéjék Burger Zsigmond könyvkereskedésben, beleptéjék a négyzeti tagoknál, úgy Fischer és Schopper uraknál előre szerethetők.

A Kisfaludy-társaság javára Molnár úr jövő hétfőn rendez előadást, mely alkalommal boldogult Hegedűsünk, Tibor és gyszár hozatik szíre, melynek koronázási jelenetéről előre is mondhatjuk, miszerint Fehérvári úr gondoskodik róla, hogy illő fényvel

legyen kiállítva. Figyelmébeztük a t. közönséget, nehogy a nem legfényesebb helyzetben lévő lelkes igazgató, áldozhaton töltegen rajtunk.

Hódmező-Vásárhelyről értesülünk, hogy ott a haldokló rendszer hű eszközei még mindig egész hatalommal basáskodnak. Az ottani es. kir. szolgabíró Preisz, mindenszentek napján a színházi előadást egy negyedórával a kezdet előtt tiltotta be, midőn már a közönség is kezdte gyűllekezni, ami természetesen nagyon rossz vért csinált; pedig meg volt neki mutatva, hogy azon a napon mindenütt szabad játszani, hogy az nem nomanap. „Bánk bán” pedig az előleges rendőri nyírbálással annyira újáteremtették, hogy az előadásunk Bánkunk nem olt szabad megőlni a királynét, azon okból, mert az öldökles csunya dolog. Bánk, Petur és Tibore szerepeiből mindaz, ami jó volt, kitörölték, úgy hogy az egész darab olyan ember csontvázhöz hasonlított, ki míg élt hű volt. A közönség látván legjobb eredeti darabjának e szörnyű megnyomortatását, bosszus kedéllyel hagyta el a színházat. — Hogy ilyenek történnek meg, azon különben épen nincs mit esdalkoznia annak, ki az emberi gyarlóságot ismeri; hiába, nagyon szívehatón szól az „Üstökös” azaz „Induló”-ja, és tudjuk azt igen jól, hogy a méh is akkor szúr, mikor... haldoklik.

Temesvárról tudósítják a Pesti Hírnök, hogy a földművelő osztály mindinkább nyugtalanodik igazgatók által terjesztett azon hiedelmek miatt, mintha az öszb 20-iki es. kir. oklevél határozati a robotot és dézsmaft fognák visszaváltani; sőt vannak egyes falvak, hol a nép azt hiszi, hogy a leendő kénytelen a földesuraság földjeit adozni, holott ez maga minden teher alól fölmenteték. A tudósító fölemlíti, hogy Temesvárott a régi rendszer fieszközei, nevezetesen Dr. Martina Vencel udv. tanácsos, Weidlich Anasztáz miniszteri tanácsos és pénzügyi igazgatóság főnöke és Lichter örnagy a helytartóság elnöki titkára — éjfélokot titkos értekezéseket tartanak, s innen látszanak kifolyni a káros visszahatás (reakció) eszközlésre gyártott gonosz hírek. — Mi csak azt mondjuk erre, hogy minden igaz hazai egész tetterővel ében legyen!

Az esztergami értekezletre a meghívások meg e hét folytán szétküldöttek, s mint hallatszik, ettől számítva 14 nap alatt az értekezletek meg fognak kezdeni.

A pesti rendőrség. Pestről e hó 4-ről írják a bécsi „Presse”-nek: „Mintán Benedek tábornagynak az öszb 25-iki zavargások után a közszénaosított tette felelőssé a nyugalom fűtartására végett, ez ellátározta a budai helytartóságnak a városi esendőség visszaváltását ajánlani. Ha ezen indítvány elfogadtatik, akkor mint a martius előtti időben volt, a rendelkezés a visszaváltandó városi pandurok fölött az ugynevezett városkapitányságnak adatik által, mely oly esetekben, midőn a pandurság nem elegendő, katonai erőt kérhet. (M. S.)

Abonyból értesül a „P. H.”-hoz, hogy ott öszb 21-én, halottak napja előestéjén, többen az ottani közbirtokosság s a kaszinói tagok közül 20 évi várfogságra elítelt s Aradon 4 évig foglyoskodó, — később Pesten a Ludovicum épületben elhalt és az abonyi sírkertben nyugvó volt magyar tábornok Gyula Gaál Miklós sírját meglátogatták; — mely alkalommal a boldogultnak ünnepesen földiszított s lámpafénnyel kivilágított sírjánál, az elhunynak egykori ügytársa Nagyszegedi Szily István ur, díszbeszédet tartott.

Ejjei tüntetések Zágrábban. Az „Agr. Ztg.” írja: 30 év óta hivatalosbánk fölött függő címtáblának e fölírattal: „Comptoir der Agrarmer Zeitung” a mult szöet éjjel böses tény gyakorlatot; leszakították, darabokra vágatták és elvitették! Mint halljuk, más német címtáblákat is hasonló sors ért. Megfoghatlan egyébiránt — írja tovább — hogyan lehet ily zajjal járó dolgokat észrevétlenül elkövetni.

Szathmár város képviselő tanácsa az alkotmány fölötti város látható jelvényével akaráv kifejezni: elrendelt, hogy e célra két nemzetiszíntű lobogó készíttetvén, ennek egyike a városnak erkélyére, másika pedig a városi tulajdoni joggal illett, de hivatalos használatul a es. kir. megyei törvényszéknek átengedett épület ortonyába függesztessék ki. Azonban Sándor Andrács es. kir. megyetörvényszéki elnök ez utóbbi szándékra nézve kinyilatkoztatta, hogy ő mint es. kir. tisztviselő nem tűrheti, hogy állami épületről nemzeti jelvény lobogjon. E tiltakozás folytán Fridrich György megyefőnök kéretett föl, hogy e tárgyban közigazgatási úton kiegyenlített eszközöjén, azonban siker nélkül. A közigazgatás ezután a polgármester egy küldöttség élén a lobogó kitűzésére fölkerült, mi néhány városi szolgálat végre is hajtották. A nevezett elnök ezt megátalando, a rendelkezésre álló börtönszemélyzetet fegyveresen kirendelt, a már kitűzött nemzeti zászlót letépette, s a polgármestert a küldöttségi tagokkal együtt szuronyok közé fogatván, letartóztatta s bebörtönzésüket parancsolt. — Ennek az lett a vége, hogy az utóan összesereglett városi nép a polgármester tetleges bántalmazása hírére a kapukat erőszakosan betörté, mire az elnök ur jónak látta hivatalosbájába vonulni. — Hogy komolyabb

esendzavarás nem történt, az csak a polgármester higgadt magaviseletének köszönhető, kinek kért szavaival a rendkívül fölléptelt polgárságot sikerült szétoszlásra bírnia. — Természetesen e sérelemért a városi község egyeteme az illettó hatóságnál rögtön elégtételt kért. — Híteleg az események következménye volt az, hogy f. hó 2-án, éjjel több ablak kövekkel beveretett. Azon épületekben, melyek ablakait e sors érte, történetesen a megyevőnk, a megyetörvényszéki elnök, az adófelügyelő s a megyehatósági titkár szállottak. — Biz úgy van az: ki bűnt vet, kárhozátot arat.

A Zomboriból bezárt honfák folyó hó 3-án érkeztek haza Józsefstadtból s elfogadták valadi örömtünnevet. A Zombortól 2 óra jársánsra esz bezárni danaparthoz ment eljűk a barátok s ismerőssökkel álló csapat, hol a váravártak kiszállván, hársány éljenzések s zombori zenekar Rákóczy indulója mellett a dunaparti vendéglőbe vitettek. Itt alkalmi verszetet olvaszt föl, mik után folytát a polharközszenget ölelések és örömkönyök. Ezután következett a tisztelőkre rendezett estebeli, mely alatt vígan szölt a zene s a lelkeslősrömnyilatkozatainak vége hossza nem volt.

Murányi Ignác, Józsefstadtból visszakerése alkalmával birtokán, Murányban, a szomszéd faluk olah és német lakossága által a papszág vezetésé alatt fátylaks menettel fogadtatik; Atanasia Paulian román lelkes beszédet tartott s többi közt ezt mondá: „Te mindnyájunk jötevénye ellenessé sors által, vagy csak félreértésből kiragadtatál körülünk, de Isten irántunk igazságot, cölösztát a felhőket, a félreértés tovatitván, s téged, nemet lelket nekünk ismét visszaidott. Azért hála Istennek, hála azoknak, kik ezt így intézték.” A földnép öröme határalván volt s a nagy tömeg szölni nem akará „szeteszaké”, „vivat” és „éljen” kiáltások közt éjjel 11 órakor oszlott el. (I. T.)

Budán a G. Chering er-féle kormányzás alatt teljesen megnevezetett tér- és utcafelújítás valahára a 12 év előtti magyar filirátokkal eszerletnek föl. (I. T.)

A Józsefstadtból visszatérő temesvári hazafiakkal több ezer ember várta a vasnti indóháznál — szölni nem akará éljenekben törték ki honfirtasák viszontlatásánál. Nemzeti lobogókkal és fátylakkal szándékoztak fogadni őket, de a Temesvárotól még működő rendőrség ezt akadályozta.

Gróf Károlyi Edét Kassán az indóháznál nagy néptömeg fogadta, s lelkes éljenzések s a „Szözat” éneklése közt kísérték szálásra.

Minthogy a pestvárosi rendontéplett — írja a „Napkelet” — még csak tavaszszál készült el, sokan azt hiszik, hogy az országgyűlés Budán az országház tereében, vagy Pesten a vármegyeház nagytermében fog megtartatni; mindegyik képes 3000 ember magába fogadni.

Biztos forrásból tudja a „M. S.”, hogy Károlyi István gróf, Pestmegyeinek 1848-iki főispánja, visszahelyeztetett törvényes működésébe, s főispáni állomását nemokára elfoglalandja. — Hírlík Zemplénbe a lelépett Andrassy Gyula gróf helyett Andrassy Manó gróf, Gümörbe Andrassy Aladár gróf, Biharba lelépett Tisza Kálmán helyett Haller Sándor gróf s Ugoesba a lelépett Lónyay Menyhért helyett Lónyay Bertalan nevezeték ki főispánokul.

Nyitra megye főispánja Károlyi Lajos gr. — mint a „P. N.”-nak írják — Nyitrán jart, s a megye termei és szöbái régi állapotba visszahelyezése iránt rendelkezéseket tett.

A bécsi rendőrniszter már átadta a magyar udvari kancellárnak Magyarországot illetőleg a rendőri teendőket.

A „Napkelet”-ben a következő fölvilágosító sorokat olvassuk a Buloyovszky né és Liszt-féle egyben: hogy azok, kik e két személyiség ellen szölnak, hazafiaság bírlyge alatt, népszerűség hájhasznátöböl teszik azt, s pedig gyermekies fölfigassal s leginkább személyes érdekéből, sértett hiuságból sat. s egyoldalú és igazságtalan eljárásunkkal legszöletlen nemzeti ügyeinket is rossz hírére hozzák. — Nagyon jó ember pedig ez ami Vahot Imre bátyánk, csak azaz egy gyöngyöve van, hogy ha megtámadják, mindjárt mérége szö, s akkor aztán nem igen használhatnán többé a józan, higgadt megfontolást, mód nélkül elhajadják a sulykot.

A „N. N.” szerént Pesten ellenzéki lap keletkezik. Címe „Magyarország” szerkesztője Pompéry János. Azt is írja a nevezett lap, hogy a magyar hivatalos lap szerkesztője Török János leendő. Az utóbbi állítás ellen a „P. Hírnök” erőlesen tiltakozik.

Halotti ünnepség Prágában. Prágából e hó 3-ról írják: Tegnapelőtt délután 3 órakor mintegy 600 tanuló gyűlt ösze, s a „Wolsan” temetőbe mentek, hol először is Havlicsek sírjára egy szölv nemzeti szalaggal ékített koszorút tettek. Az énekkar az „Animas fidelium” ö zengé el, mire az összes gyűllekezett a „mi atyánk” ö imádkozta. Ezt ismétlék Jungmann, Cselskovszky, Klipiera és Huerkovszky sírjánál az. Im a bevégezete után „Slávát” kiáltának. A

lövásárterében hazafelé vonult tömeg, az e helyen álló Vencel-szobor előtt, megállt, s újjal „Slavat” kiáltának, aztán szétoszlottak.

— A szent István társulat f. hó 14-én tartandja idej közgyűlést a pest-bélvárosi lelkész-lak nagyeremében.

— Hírlék, — írja a „P. H.” — miszerint eldőntö helyen Deák Ferenc kinyáltának meg az országbírói méltósággal.

— A budai császárfürdő új bérője Berger ur, kis gőzöst csinált, mely jövő tavaszkor már közlekedni fog Pest és Buda közt. E vállalatban a legjobb, hogy a szállítási árt 9 krban állapították meg, míg a Dunagőzhajózási társaság 15 kr fizet, s a mellett megvan az a jó szokása, hogy évente-kint főbelek szokott rugtatni.

— A „P. H.” írja: a múlt napokban egy hírhefti egynézet távozott Pestről, ez Schwammel a német realtanoda volt történelem tanára. E nagy férfiról eddig annyit mondtunk, hogy az atyaburgyi kőfáék rendes magyarfaló tagja volt. Kivánsiák vagyunk, vajjon Jaugbunclaban vagy Leutunischban vagy Jarmarschben fog-e találkozni Rotter Richdarddal (nem az „oroszlán-szív”-vel, hanem az „Augs. Allg.” híres levelezőjével). — Csak siess hazádba vissza... stb. (l. az Üstököst.)

— A pesti magyar kir. egyetemnél a tanulmányi év kezdete folyó hó 18-ára határozatván, a beíratások fűndál szabályok szerint folyó öszhő 15-én vendék kezdetűek. (P. H.)

— Badenből, múlt hó 24-ről írja a „Bad. Landesb.” nek, hogy egy vasárnapon a pap Lichtenthalban a „Labrer hinkender Bote” című naptár ellen beszélt a szöcskéről, intvén a közönséget, hogy azt meg ne vegye. Az eredmény nagyszerű volt, mert alig hogy vége lett az isteni tisztelőnek, tömegestől rohant a nép az illető könyvtárhoz, s

a kérdések naptár valamennyi példányá néhány pillanat alatt elfogyott. Ez a titálatom hatása.

— Az „Egri Értesítő” csupa régiségekkel lepi meg olvasóit. Figyelemztetjük, hogy ezen az uton nem igen fogja kívívni az „egri” nevet.

— A pesti főtörvényszéken f. hó 5-én vezette be E. Eötvös József anyanyelvünket törvényes jogába. Umlauff volt cinök e napon távozott el a fővárosból.

— A „Figaro” egyik közelebbi száma rendőrlég lefogaltatott, ugyiszint a „Czas” csek politikai lap f. hó 4-ki száma is.

— Jegyzéke a horvátországi, slavonai és határvidéki szükölködők javára rendezett jótékony sorjátek — f. hó öszhő 31-én Pesten a közteleken kihuzott nyeregmény számainak: „Sorozat I. szám: 115, 603, 700, 708, 973; sorozat 3. sz. 753, 791, 441; sor. 4. sz. 954, 785; sor. 6. sz. 483; sor. 7. 587, 728; sor. 8. 462, 127, 253, 630, 58, 506; sor. 9. 498, 428, 281, 110, 446, 696; sorozat 10: 258, 967, 119, 112, 292; sor. 11: 983, 294; sor. 12: 601, 286, 638, 138, 811, 698, 640; sor. 13: 369, 447, 919, 337, 11, 923, 250; sor. 14: 762, 441; sor. 15: 57, 376, 276, 454; sor. 16: 468, 766, 55, 670; sor. 17: 155, 772, 759; sor. 18: 330, 373; sor. 19: 473, 576; sor. 20: 860, 944, 236; sor. 23: 256, 499, 515; sor. 24: 91, 270, 374, 414, 787; sor. 26: 173, 186; sor. 27: 530, 594, 345, 272; sor. 28: 523; sor. 29: 668, 110, 303; sor. 31: 75, 362; sor. 32: 655, 315, 473, 116; sor. 33: 372, 231, 815; sor. 34: 139; sor. 35: 931, 254, 685; sor. 36: 630; sor. 37: 434, 526; sor. 38: 136, 731, 317, 307; sor. 39: 38; sor. 40: 42, 185; sor. 43: 284, 98; sor. 44: 139, 541, 773, 717, 715, 807, 126, 3; sor. 45: 941, 604, 268; sor. 46: 725, 89, 471; sor. 47: 978, 862, 229; sor. 48: 401, 590, 874, 904; sor. 49: 912, 294, 440; sor. 50: 354 15; sor. 51: 450,

986, 717, 374; sor. 52: 870; sor. 53: 592; sor. 54: 780, 740, 149, 156, 871, 189; sor. 55: 500; sor. 56: 540, 855, 748; sor. 57: 115, 502, 439, 683; sor. 58: 182, 851, 571; sor. 59: 500, 584, 214, 152, 482; sor. 60: 426, 829; sor. 61: 715, 312, 261; sor. 62: 514, 223, 232; sor. 63: 470, 358; sor. 64: 266, 676; sor. 65: 976, 335, 668, 626; sor. 66: 105, 85, 913, 920; sor. 67: 776, 408, 774; sor. 68: 282, 646; sor. 69: 796, 566; sor. 70: 303, 459, 286, 81, 517; sor. 71: 111, 716; sor. 72: 486; sor. 73: 883, 495; sor. 74: 420, 972, 534, 143, 794; sor. 75: 876; sor. 76: 652, 733, 367, 599; sor. 77: 556, 527, 746, 50; sor. 78: 683, 162, 17, 26; sor. 79: 342: 85: sor. 80: 474, 51, 977; sor. 81: 112, 936; sor. 82: 411, 227; sor. 83: 601, 359, 476; sor. 84: 202; sor. 85: 935, 939, 160, 567; sor. 87: 225, 655, 117, 614, 939; sor. 87: 154, 193, 948, 895; sor. 88: 215, 255, 486; sor. 90: 492, 373, 898; sor. 91: 667, 277; sor. 92: 150, 98, 729; sor. 94: 691; sor. 99, 861; sor. 95: 782, 729, 977; sor. 96: 368, 349; sor. 97: 617; sor. 98: 170, 902, 886, 347, 381, 517; sor. 99: 830, 689, 502; sor. 100: 8, 503, 538, 870, 237, 160; sor. 102: 715, 294, 573, 588, 841; sor. 103: 606, 181, 190, 638, 640; sor. 104: 176, 773, 905; sor. 105: 336; sor. 106: 421, 942; sor. 107: 142, 440, 444; sor. 108: 683, 396; sor. 109: 786, 860, 178, 747; sor. 110: 957; sor. 111: 468, 953, 685, 458, 877; sor. 112: 683, 668 (?), 44; sor. 113: 616, 772, 807, 21, 933; sor. 114: 394, 767, 483; sor. 115: 337, 783; sor. 116: 392, 133; sor. 117: 254; sor. 118: 18, 214; sor. 119: 848, 903, 989; sor. 20: 845, 350. — A nyeregménytárgyak a sorsjegyek elomtatása s átadása mellett Pesten, a Kristóféren Testory Antal ur kereskedésében vehetők át.

TÁRCA.

Basa Rózsá rózsái.

Történeti elbeszélés

Tordaiól.

(Folyt.)

Másnap reggel Isa bég egy kerevet előtt térdelt, a kereveten Rózsá feklött, sápadtan, betegesen.

A vár biztos menekülést üldözött ellen, a lányka még és csak most kezdett remegni; az üldözött rémek elöl a tiszta üdület legbiztosabb menekülést és ezzel a szegény leány nem bírt több; fülében apadtok és szívszágató sírás hangjai zúgtak. Az ifjú szerelem mégis elűzte lassan lassan a lányka aggodalmát. Oly édespedve folyt a beszéd a bég ajkairól, hogy a lányka keserűségének el kelle szólnia.

Kilenc óra körül Mehmed előtt az Isa bég ellen panaszt tevő Marosköz Gyóbor állt, földi vonásokkal. Mehmed azt hazudta, hogy a bég tegnap a tanyáról a budai basához utazott fontos küldetésben. Marosköz Budára ment; hasztalan, ott nem tudta a bég felől semmit. Az a hazajött, és ekkor tudta meg, hogy Máté Pónt szereti. Rögön tudta indítá őket Szamosújvárra. A tanyán csak elszámt és dühös harcos férfiak maradtak.

Máté Szamosújvárról azt füzte Gábornak, hogy nyugodtan várja be, míg Rákóczy hadai megindulnak s csak akkor mozduljon meg, ha az erdélyi hadak a határt átléptek.

Ezen még földindultabb lón Máté; a telenség bánta, és ő nem német, de török vért szomjazott örgőngyösi dühében.

De nézzük mi történt ez alatti a Marosköz y-ál által hiába keresett Rózsával.

Este volt. A nagy magyar város lakói békén pihentek; járombúró életük gondteljes napjaiból ismét egy múlt el; az estében oly hön rebegtek a kalyibák lakói: „és ne vigy a kísértetbe, de szabadíts meg a gonoszról.” az előbbi tétel szavait a keresztények féltek, az utóbbi a török, és az ina szavait nem egy basa zsarnokul tiltta: mert azt hitte, hogy az a gonosz a török járom lehet. Mi is lehet egy népre, szabadság-szerető népre gonoszabb az uralkodók zsarnok igazánál. — A keresztények imádkoztak, türetek és reméltek.

Benn a várbán a vén Mehmed a perecek számlálata.

Isa lakosztályában, Rózsá halóteremében semmi lámpa vagy gyertya nem világított már, csak a kandalló lángja derite némi kétes fényt az illatos teremben.

Mintha éveket állt volna a bég a lányka lábainál a kerevet mellett, oly örökökéval boldogság sugárzik arcán, a lányka is végtelen boldognak látszott.

Ő nem gondolt továbbra, ártatlan lelke elvezett a megzúlétt gyönyörűben, ő nem gondolhatott arra, hogy a szerelem boldogsága tán igen is hamar véget érhet.

Ott állt a bég a lányka lábainál, szózatlanul, lehnny szemekkel, mint az imám a szent könyv előtt, midőn még nem tárta föl lapjait.

„Meddig leszünk mi ilyen boldogok? — szolt a lányka bosszú színet után —

„Örök!... suttogó halk, kéjtől reszkető hangon az ifjú.

„Örök? ... de mond Isa, hátha én meghalok?”

„Te nem fogsz meghalni soha, én sem; ha e földi álmat átadulok, fölmegyünk a mennyvilágba, Allah gyönyörűteljes paradicsomába, a kedves szerelmes hűrik közé, ott fogunk élni boldogan... örökké... végtelen.”

„De mi még meg sem esküdtük.”

„A töröknek nem kell eskü; ő meg szokta szavát tartani a szerelében, ő nem esküdik.”

„En szeretnék megesküdni veled; ugye akkor te is megesküdsz, Péter és Rózsá esküdnének; hisz te keresztény is vagy.”

„En kedvesem nem vagyok keresztény, én egészen török vagyok.”

„Ne ámsis oly kínosan — szolt a lányka fölkelve fekvő helyzetéből — én borzadni kezdek. Hát ugy neked sok nód van?”

„Csak te vagy és te lesz esküdtül.”

„Ha én nód leszek, akkor apámat elhívjuk a menyegzőre, kis testvéreimet is nemde?”

„Az nem lehet kedvesem.”

„No vagy kimegyünk a tanyára s ott fogunk lakni.”

„Ok ide nem jöhetnek anygvalom, s neklünk nem szabad odamennünk; a török nők zárva vannak férfiek szerelme az ő világuk.”

„De én nem vagyok török nő.”

„De annak kell lennem én édes szerelmem; mert hiszen te szeretsz engem, ugy-e?”

„Apámat és testvéreimet megtagadjam?”

„Nem épen.”

„Igen Isa, én látom, hogy igen. De legyen, csak te légy mindig körülöttem és én feledni fogom őket, feledni mindent — tört ki szenvedélyvel a leány, visszaesve a szerelem hatalmas igájába.

„Te szenvedni látszol, én szerelmem: — itt az a leggyönyörűbb módon járult az ültő lányka-hoz s átkarolta azt a karcsi derekát s forró ajkai-val érinté a lányka ajkát, ki csakugyan mindent feledni látszott e perben.

Szegény Rózsának nem volt édes anyja, a kísértet-óráiban hiányzott, ki megmondta volna neki hogy csak egy parányi tér van a hit és a kétség között, s ha a láb gyöngye, egy a mélység szédítőbb.

A lányka még anyja sirhalmának látásáról is lemondott a bég kedvéért, ki egykor csupa dicsekvőből engedett Mehmed és Famát tétő szándokának; a fény, a ragyogmány megvakította a búske, nemes ifjút és egész valójával dől a próféta karjai közé.

(Folyt. köv.)

V e g y e s .

— A múlt napokban kezdődött Bécsben a vétérgyalást Richter Ferenc hírtelintézet igazgató ellen. Olvasóink emlékezni fognak azon, lapunkban is közölt öngyilkosságokra, melyeket Bruck

pénzügyminiszter és Eynatten tábornok magukon elkövettek. A Richter ellen esalás miatt támasztott perben kült, hogy ama két ember csak a törvény szigorát menekült, midőn oly gyorsan és erőszakosan vetették véget életüknek. Richter ellen háromféle vád van fölhozva. Először megvesztette az állam két nevezett főhivatalnokát; másodsor megesalta az álladalmat; harmadsor megesalta a kereskedőket, kikkel a roppant szállítmányok kivitelét végett szövetkezett. Csupán Eynattannak bebizonyítatlag 25,000 forint ajándékozott, Bruckkal pedig az állampapírok árának emelkedését és alábbszállást ugy intézte, hogy mindig neki s hihetleg Brucknak is haszna volt belőle. Az olasz háború színhelyére szállított gabona közt 227,000 ft árú szemét és föld vitetett Olaszországba. Akár el fog telletni Richter akár nem, anyvi tanulságot mindenesetre vonhatunk e perből, hogy még a szegény föld népe, még a földbirtokos javainak nagyrészt az állam költségeire adni kénytelen, addig két főhivatalnok és egy kereskedő a véres verítéken vett dézsmát saját zsegeikbe rabolták el. Mindez nem történhetik vala, ha a miniszter felelős, ha a kormány alkotmányos és ha a sajtó szabad.

— A spanyol királynőt bizonyos Rodriguez nevű fiatal ember agyon akarta löni. Ez a baj már harmadsor történt meg Izabella ő főlségén. Midőn megkérdezték az ifjút, mért akarta meggyilkolni a királynőt, azt felelte: Hogy forradalom legyen.

— Egy bécsi tanító egy kis leánykát ugy megvert, hogy három nap múlva kiadta lelkét. Ilyet a szegedi tanítói nem cselekszik s mégis azt mondták nekünk 11 éven keresztül, hogy a méltóság nyugotról származik.

A szegedi sátni udonsági.

— Egy pesti lap a magyar szent korona ügyvédjének visszalátását követeli. — A magyar szent korona ügyvédjének csakugyan sok és nehéz dolga lesz, még a magyar szent korona minden bírtokát visszaparóli.

— Porosországban valamennyi szépirodalmi és szaklapot biztosítékfizetésre és bélyegadóra szándékoznak szorítani. — Varsóban tehát mégis ragadt valami a porosz hercegre.

— A németországi főpápek IX. Pius pápát megkérték, hagyja oda azt a gonosz Rómát és jőjön Németországba. — Bizony mondanak valamit, Olaszországból kiszavazva (exnaktálva) aligha jobb helyet találhat magának a szent aya Németországnál.

— Iserniában a Gaetába szorult nápolyi király hű(?) katonái az általk megbeszeleltetnőt az utcákon leszárták s bizonyos Indozzi nevű 21 éves nemes ifjúnak, ki a szabadelvű pártához tartozott, megütöztetett késekkel szúrták ki szemet. Ezek mellett Nero császár emlékszólopot érdemel — szelidségeért.

— A franciák négy sorhajót állítottak Gaetá elé, hogy a piemonti hajóhad ne lőbesse a volt nápolyi király mentővárt. Azt nem mondták meg a franciák, hogy e sorhajók egyttal az életlen szállítási akadályozását célozzák voltaképen. Ez valóságos muszka barátság.

z Slezvig-Holsteinban bizonyos követ-
jelöltek kiáltották a kormányt a sorozhatól, mivel egy
gazdasági gyűlés alkalmával azon óhaját nyitánia,
hogy vasút építtessék, melyen a dán szarvas-
marhát gyorsabban le, eszen kiszállítják az ország-
ból. A dán hivatalnokok kik a slezvig holsteini-
akat a szó szoros értelmében dának akarnak ba-
bizálni, abban a hiszemben vannak, hogy a dán
szarvasmarha alatt őket érte a szónok s ezért
kellett a követjelöltek sorából kimaradnia. — Az
ilyen vasút egyébránt másból is elkélne.

z Bécsben kiáltott a forradalom — a
süffökből ellen, mert az árpalé árát 2 új krajczárral
felőbb rugatták. Társaságok alakultak, melyeknek
tagjai becsületzavarral kötelezik magukat, hogy
mindaddig: még a sor előbbi árát vissza nem nye-
ri, árpalévet nem isznak. A süffökből megsebzep-
tek s mint hallatszik, némi engedelmekre hajlan-
dók; de a sürellenkek kerekén kimondta hogy csu-
pán a régi törvényes alapokra egyezkedni. Szép
az az erély, de mégis kar sürre vesztegetni.

z A Jösefstadthól visszatört temesvári

honfák tisztelőit a vasuti állomás közelében
lévő fasorok egyikeben egy század katonaságot ál-
líttattak föl, sőt a kaszárnyákban is törtétek elő-
készítettek. — Tiszteletnek is sok volt ennyi.

z Garibaldit megint valami nagy esapára ké-
szül, mert az olasz és francia paloták ismét azt rebes-
gik, hogy a piemonti tábornokokkal meg nem egyez-
vén, lekészönni akar.

Irodalom és művészet.

— Megjelent a „Budapesti Szemle” XXIII.
és XXIV. füzet, melynek tartalmát mindazon
művek, elnöki s emlékeződések érdekessé, melyek
a tudós társaság „Széchenyi ünnepélyén” közelebb
elmondattak. Ezeket kívül gr. Mikó Imre folytatja
nagybecsű „Irányszemléit” (A történeti alapok meg-
örösz, Szalay László „János király és a diploma-
tia” című történeti közleményét; továbbá
Hunfalvy János, Szász Károly, Kautz Gyula,
Jánossy Ferenc szintén becses közleményekkel
gazdagítják e kötetet.

HÍRDETESEK.

z Szeged, öszűtő 10-én. Utasó jelentésünk óta a
gabonaszárlat nem változott, s csak a helybeli kiviteli
gözmölom visszlert 1000 mért 84 t-ös tisztázatt 4 ft 47
krjával; a többi gabonaneveken semmi adaléves nem
trört.

Majd ha javul az idő s megfigyának az utak, remélhető,
hogy tetemes kiviteli üzlettel lesz tengerre is vasutakon.
A mostani jóvó időben az árú nem szállítható.
Czéleti terményárak: Tisztázható legjobb 4 ft 60 kr.
Közép 3 ft 80 kr. Késztesen legjobb 3 ft 80 kr. Közép
3 ft 60 kr. Rozs legjobb 3 ft — kr. Közép 3 ft 10 kr.
Árpa legjobb 2 ft — kr. Közép 2 ft 10 kr. Zab legjobb 2
ft — kr. Közép 1 ft 15 kr. Törökbuza 1 ft 20 kr. Ta-
valyi legjobb 2 ft 60 kr. Közép 2 ft 12 kr. Köleskása
1 ft 20 kr.

Szegedi piaci árak: Borsó 2 tte 32 kr. Lencse 30 kr.
Pasznly 14 kr. Köles mérje 2 ft 30 kr. Burgonya 2 ft 40 kr.
Marhabusz 16 kr. Juhusz 15 kr. Sertésusz 20 kr. Szalonna
mászja 37 ft — kr. Zsir tte 50 kr. Langlást mászja 12
ft 60 kr. Zsemlényusz 10 ft 40 kr. Kenyérstét 12 ft 16 kr.
Kukorikást tte 8 kr. Árpádura 2 tte 12 kr. Köleskása
1 tte 14 kr. Rízskása 32 kr. Foaolj 32 kr. 80 kr.
Repecolj 12 kr. Lemmagolj 48 kr. Fagyn mászja 20 ft 50
kr. Faggygyertya 60 ft 50 kr. Marat 36 kr. Szappan
fotia 26 kr. Kőrösa 10 ft 15 kr. Tölgyfa 11 ft — kr.
Láglya 7 ft — kr. Szék 20 ft — kr. Szék 20 ft — kr. 2 ft 20
kr. Szalma m. 55 kr. Kender m. 22 ft — kr.

Pest, öszűtő 10-én. A pesti gabonaszárnok
jegyzőkönyvi árjegyzéke: ó búsági buza (83—85)
fontos 5 ft — kr. — frt 20 kr. (83—85) 4 ft 65
— 4 ft 85 kr.; tiszai új (80—85) 4 ft 40 kr. — 4 ft 70 kr.

búcsók 6 (81—82) 4 ft 40 kr. — 4 ft 50 kr.; új (82—83)
4 ft 45 kr. — 4 ft 55 kr.; félérmegyelj új (83—84) 4 ft 60 kr.
5 ft 20 kr.; késztesen új (77—79) 2 ft 80 kr. — 3 ft — kr.
rozs 6 (75—77) 2 ft 80 kr. — 3 ft — kr.; új (77—78) 2 ft
55 kr. — 65 kr.; új árpa (70—72) 1 ft 80 kr. — 2 ft 10 kr.
új zab (46—48) 1 ft 30 kr. — 1 ft 40 kr.; tengeri 6 ft 2 kr.
80 kr. — 3 ft 20 kr.; új 2 ft 40 kr. — 2 ft 60 kr.; köles 2
ft 70 kr. — 3 ft 20 kr.; Bab 4 ft 25 kr. — 4 ft 50 kr.
Repece 6 ft 40 kr. — 6 ft 80 kr. Mind bécsi mérőnkint
és osztrák becsben. P. N.

Közlekedés.

Indulások a vasutakon.

Szegedről Pestre 1 óra 10 perkor d. n. 2 óra 50 perkor éjjel.
— Temesvárra 1 ó 40 p. déltűn, 10 óra 15 p. este.
Temesvárról Szegedre 6 ó 55 p. reggel, 11 ó 25 p. éjjel.
Pestről Bécsre 9 óra 12 perkor reggel, 9 óra 20 p. este.

Érkezések a vasutakon.

Szegedről Temesvárra 6 ó 35 p. este, 1 ó 41 p. éjjel.
Temesvárról, Szegedről Pestre 8 ó 25 p. reggel, 8 ó 27 p. e.
Pestről Ceglédre 8 óra 10 p. reggel, 6 óra 15 p. déltűn.
Ceglédről Szegedre 1 óra 10 p. déltűn, 9 ó 57 p. este.

Vizállás.

TISZA SZEGEDNÉL öszűtő 10-én 5' 3" 0"

S z i n h á z .

— Szerdán öszűtő 7-én. Az „Angolosan” cí-
mű vígjátékban azon kerekedéseket tapasztaltuk az
előadásban, mely Molnár társulatát jellemzi. Mol-
nár, kit többször előtársulat a közönség, az angolok
remekül személyesít, mintha csak Ester Beale.
Reményünk telvér angolját látnk volna, midőn
bizonyos volt nagy art teljes pörökében egy le-
ereszkedő fejlődéssel fogadott Zsarkovölgyi és
Libera Giziulát jól jól és kedvesen táncoltak,
hogy ismételnők kelle. A kardal gyönyörűen éne-
kelt, mint mindig, csak kettőre vágyunk bátrák fi-
gyelmeztetni: először napjainkban a közönség
előt kedvesebb dalokat is lehetne választani, má-
sodszor hiányzott a daloknak a kesztűi.

Csütörtökön öszűtő 8-án. „Liliumfi.” Elő-
adás hibátlan, kereked, jó. Molnár névvelhet-
len kedves, Zöldi, mint mindig, a szó szoros ér-
telmeben művész.

Levelezés.

— A „L' Eco di Fiume”-nak — Testvéri üdvözlét! —
A csepeplendyit megindítottuk.

Becsi pénzfárfolyam öszűtő 10-én.

5% ausztr. értékp.	62 25	Északi vasut	183
5% neuzei köleső	76 10	Allamvasut	257
5% metallikus	85 50	Yung. vasut	179
4% metallikus	58 50	Paraditzi	110 50
5% magy. földk. p.	67 25	Tiszai	147
1839-1840. évi	123 50	Déli	140
1839-1840. évi	123 50	Dunaújváros	384
1854-1855. évi	88 50	Lloydérszények	140
Comoi	16 25	Pesti lánchíd	350
Hitelesorsjegy	163 75	Austerl. 860 holl. t.	114
4% dugagózh. sorj.	92	Augsburg 100 f. d. é.	114 25
Budai	37 75	Frankfurt 100 f. d. é.	114 25
Hg. Exterh. 40	81	Hamburg 100 m. b.	100 50
Hg. Salm 40	37	London 10 ft st.	133
Hg. Pálffy 40	35 75	Páris 100 frank	53
Hg. Clary 40	36	S. koronás	18 30
Gr. St. G. 40	36	S. arany	6 37
Hg. Windisch 20	25 25	Napoleon	10 64
Gr. Waldstein 20 flos	25 25	Souvereinldor	18 70
Gr. Keglevich 1	13 75	Friedrichsdor	—
Neuzeit-bankrészt.	757	Angol sovereigns	13 40
Hiteletnév 200 f. é.	168 30	Orosz császári	10 97
Al-ausztr. esc-bank	537	Ézüst	133 25

Felőlő szerkesztő: Kempen Győző.

ÜZLETI HIRNÖK.

Köröztetés.

8611. sz. (204—1)(203—1)

Árverési hirdmény.

A szegedi es. kir. megyei Tör-
vényeskör részéről a szegedi árveré-
süzletény folyományok folytán, a Bi-
ba József nevű iri, bírósági lezáló-
köz 71. sz. 107. számú 245 ft-ra
becsült teleknek s házának, 231 ft
tűke, ennek 1852. november 1-től
járó 6% kamattal, 35 ft 34 kr. és
6 ft 9 gyűvével mindkialjig eljűt, 9
ft 81 kr. újabb költés erejű jelen
törvényeskör iródjában (megszá-
földisnt) leendő első ízben árve-
sére határidőül 1860. december
19-ke, ennek nem sikerülte esetén
pedig a második árverés ha-
táridőül 1861. január 18-kanak
megelőtti 10 óráig törvényeskör
nólkétkénti föltételek alatt kiírtatik.
Fölhivatnak tehát mindazok, kik
a kérdéses házra nyilván-
ványokba történt bejegyzésnél fogva
magukat jelteljesőzt nyerteknek
vélők, s misztérként az eladás ny-
gja bejelentésénál inkább elő nyu-
haszának, mivel ellenkező esetben
a vételárnak hely nélkül leendő föl-
osztást magoknak fogják tulajdonítani
Szeged, ok. 20-án 1860.

8553. sz. (200—2)

Házeladás.

A szegedi es. kir. megyei Tör-
vényeskör részéről közhírré tétetik,
hogy mintán őv. Ördög Mátyásné,
szék. Varga Katinka részére, jelenben
Székessy Imréné nevű írva lévő 82
szék. 4453. sz. a 224 négyöszöl
előt telek, a f. hó 8-ánál hozott 6432.
sz. a kelt határozattal kiírtott
1-86 határonap el nem kelt, ugyan-
azon határozattal 2-ik határonap 1. évi
november 28-án delöltti 10 óra-
kor e. es. kir. Megyeiörvényeskör
iródjában újabb első árverészt, mely
határidőben becsírón alól a
a legtöbbet igérőre le fog íttetni.
Szeged, ok. 20-án 1860.

(206—1)

Fölhívás.

Tisztelettel kérem az érdekel-
tet, f. hó 8-ánál hozott 6432. sz.
bankóval terhelte levélközö-
sabb magyarázatára, mintán nem tu-
dva azt ki legyen az érdekel, nem is
magyarázatok magának a levél
értelmét, annyival inkább, minthogy
maga után sem fogja annak betűk nyu-
haszát. Öszűtő tiszteleg.
Zemlenyi Antal.

Melynél fogva következők, 1840. és 1839-ik ében szűlt s az 1860.
évi uncorfiktia I. és II. korosztályba kötelezett, holleikre nézve eddig
ismertlenül, az üjtelektelekesség betöltése végett legtovább folyó évi
november hó 22-ikéig alaktól polgármesteri hivatalnál beendő oklevél
lehetkezésre új kijelentésnek kötelezettek, hogy ellenkező az üjtelek-
telekesség elől magukat elvonatnak tekinteni s későbbi föltételeknek
eseten a hatkieszési törvény 45-ik §-ában előírt büntetési eljárás alá
esnek fognak, jelesen:

1840-ik ében szűlték mint I. korosztályba: Ábrahám
Sándor, Abram V. Balogh György, Bódi Antal, Bódi Antal,
Antal, Bódi József, Balázs János, Balogh István, Bircsók István, Bakos
Mihály, Balogh Mihály, Csala István, Csáki Pál, Dudás János, Csikos Pál,
Csamagó György István, Csizsar János, Csónka István, Dencs Mihály,
Dobó Imre, Eperjesi Ferenc, Eperjesi Sándor, Fodor János, Francia
Flórián, Farkas Péter, Farkas Mihály, Földi András, Fodor Miklós, Farkas
Tamas, Fehér Sándor, Gardi István, Gyöngyösi József, Gardi György,
Gavallér János, Györfi István, Gyöngyösi József, Gyöngyösi György,
Gyöngyösi Mihály, Gombár István, Gula Antal, Hegedűs István, Horváth István,
Horváth Antal, Hegyesi János, Hevesi Ferenc, Illés József, Kovács Lajos,
Király János, Kovács István, Karasz Antal, Kovács Sándor, Kovács György,
Király János, Kovács István, Kovács Pál, Karasz Péter, Kispéter József,
Kozó Imre, Kórnai Pál, Kovács Ferenc, Kása Mihály, Kovács István,
Kócska Mihály, Kócska Imre, Lengyel György, Lajos Antal, Molnar József,
Mészáros István, Martonos Pál, Mészáros Pál, Mészáros Ferenc, Molnár
Imre, Molnár György, Magyar János, Magyar Mihály, Molár István, Nagy
Pál, Nyári Ferenc, Ördög János, Ördög Albert, Pálffy Imre, Pipicz Mihály,
Piringer András, Posa-Fürtös Mihály, Róvó Ferenc, Szőke Dömötör, Szűcsi
Pál, Szágyárdi György, Szabó József, Szűcs János, Sánta János, Sebők
János, Szabó Márton, Szabados József, Szabó Pál, Sebők János, Szekeres
János, Szabó Mihály, Szabó István, Sebők Pál, Tóbiás György, Trutsyk
Antal István, Tóth István, Takács Lajos, Terhes István, Vónéki Péter,
Velényi István, Vass Mihály, Vass Antal, Vass Péter, Volford István,
Zombori Pál, Zonai István.

II. korosztályba: Balogh István, Bódi Antal, Bódi Antal, Bódi Antal,
Balogh István, Bircsók István, Bakos Mihály, Balogh Mihály, Csala István,
Csáki Pál, Dudás János, Csikos Pál, Csamagó György István, Csizsar János,
Csónka István, Dencs Mihály, Dobó Imre, Eperjesi Ferenc, Eperjesi Sándor,
Fodor János, Francia Flórián, Farkas Péter, Farkas Mihály, Földi András,
Fodor Miklós, Farkas Tamas, Fehér Sándor, Gardi István, Gyöngyösi József,
Gardi György, Gavallér János, Györfi István, Gyöngyösi József, Gyöngyösi György,
Gyöngyösi Mihály, Gombár István, Gula Antal, Hegedűs István, Horváth István,
Horváth Antal, Hegyesi János, Hevesi Ferenc, Illés József, Kovács Lajos,
Király János, Kovács István, Karasz Antal, Kovács Sándor, Kovács György,
Király János, Kovács István, Kovács Pál, Karasz Péter, Kispéter József,
Kozó Imre, Kórnai Pál, Kovács Ferenc, Kása Mihály, Kovács István,
Kócska Mihály, Kócska Imre, Lengyel György, Lajos Antal, Molnar József,
Mészáros István, Martonos Pál, Mészáros Pál, Mészáros Ferenc, Molnár
Imre, Molnár György, Magyar János, Magyar Mihály, Molár István, Nagy
Pál, Nyári Ferenc, Ördög János, Ördög Albert, Pálffy Imre, Pipicz Mihály,
Piringer András, Posa-Fürtös Mihály, Róvó Ferenc, Szőke Dömötör, Szűcsi
Pál, Szágyárdi György, Szabó József, Szűcs János, Sánta János, Sebők
János, Szabó Márton, Szabados József, Szabó Pál, Sebők János, Szekeres
János, Szabó Mihály, Szabó István, Sebők Pál, Tóbiás György, Trutsyk
Antal István, Tóth István, Takács Lajos, Terhes István, Vónéki Péter,
Velényi István, Vass Mihály, Vass Antal, Vass Péter, Volford István,
Zombori Pál, Zonai István.

Radován, Ritka Károly, Rózi Ferenc, Riza Antal, Rosenzweig Vilmos,
Szuhai Pál, Szabó József, Stits Márton, Szabó István, Simon József,
Szalma Máté, Szabó József, Szalai István, Szöllösi György, Szabolcs
András, Sziklai Flórián, Schwab György, Schreier János, Szolnait József,
Szabó Péter Ferenc, Szabó István, Szabó János, Szántó Ferenc, Szűcs
Antal, Szépl Miklós, Szinger Flórián, Sima Mihály, Tóth György, Tóth
József, Tóth János, Tóth István, Tokmányi József, Ujvári Imre, Vass
Károly, Varga Ilés, Weisz Sándor, Varga Ferenc, Visnyai János, Varga
Mihály, Varga István, Vescseny János, Vónéki Ferenc, Vlasits Todor,
Zoltis János.

Szegeden, november hó 8-án 1860.

A polgármesteri hivatal által.

(199—3)

Legjobb minőségű tűzifa

még a régi jutányos áron kapható

Gaal M. és Kriek

üzleti iródjában a „fekete sas” áttellenben.

(201—2)

Négy lo s egy kocsi

szerszámmal együtt, a budai országotan a Temesváry-féle
házban eladó.

(205—1)

BURGER ZSIGMOND

könyvkereskedésben Szegeden következő magyar iro-
dalmi újdonságok azonnal kaphatók:

Bolemann István. Pál apostolnak a korinthusiakhoz írott második
levele, ára füze 1 ft 10 kr.

Deák. Ertekezések a k. f. hó tartalmára: Molnai Adalárd, a Philosophia
szűcsök alkotta és a Theologianak, ára 30 kr.

Fabó András. Vallásos elmélekedések protestánsok számára, 1 ft 50 kr.

Haberen Jonathan. Melancthon Flópi, élet és korja, 60 kr.

Jakob Mor. A magyar nyelv története, regényes rajzalkalom, második
javított kiadás, XVII. Geiger-féle képpel, ára füze 2 ft 20 kr.

Kamori Samuél. God, vérbossza, kiváló, szabadító rokon, szent-
írás magyarázat értekezés, füze 10 kr.

Papp Miklós. Régi képek a krónikából, történeti elbeszélések, első
kötet, 1 ft.

Székes József. A magyarban evangyolikusok vallásgyakorlatát bi-
zosztó törvények, második kiadás, 6 kr.

Gróf Wass Adámne, Utóképek, 2 ft.

Körmöri naplár 1861-re.

**Emich Gusztáv magyar- és erdélyországi nagy képes na-
lara 1861-re,** szerkeszt Vahot Imre, ára 1 ft.

Az 1847/s-iki országgyűlési t.-cikk.

Öleő népkiadis, Ára 20 nkjr.